

[Sundhedsministeren]

spitalsvæsen. Fra regeringens side lægger vi naturligvis overordentlig stor vægt på, at dette problem kan blive løst og blive løst så hurtigt som overhovedet muligt, men jeg vil dog gerne oplyse, at ventetider og ventelister nu ikke har det omfang, som denne debat måske kunne forlede nogle til at tro. Det er faktisk sådan, at der i dag kun er ventetidsproblemer ved ca. 2-2,5 pct. af det samlede antal indlæggelser på vores sygehuse. Det er således, at der ikke er ventelister overhovedet på de medicinske afdelinger, og at ikke mindre end 60 pct. af de kirurgiske lidelser i dag behandles akut, og det vil sige helt uden ventetid.

De nye indberetningssystemer, som er et af resultaterne af regeringens initiativer for at skabe øget viden om og overblik over dette problem, har i øvrigt vist os, at ventetiden for en række af de operationer, hvor jeg indrømmer der er ventetid, skyldes, at det var operationer, som før i tiden knap nok kunne lade sig gøre og i alle tilfælde kun kunne lade sig gøre i meget ringe omfang, og at antallet af disse operationer er steget meget inden for de senere år. Lad mig bare nævne nogle af de sygdomme, som vi især i dag har fokuseret på: f.eks. var operationer for grå stær i 1985 7.250; og det er til 1987 steget til 9.000, altså ca. en 24 pct.s stigning. Det er da ikke helt uvæsentligt. Tilsvarende tal gælder for antallet af hofteoperationer; også der er der en stigning på 24 pct. Knæoperationer er steget med 30 pct., og hjerteoperationer er steget med ikke mindre end 20 pct. Så der er altså ikke meget, der tyder på, at der her er sket en dramatisk tilbagegang – tværtimod.

Så nævnede hr. Jørgen Tved – det tager jeg som et kuriosum, og det viser måske blot lidt af hulheden i hr. Jørgen Tveds bemærkninger – at der sågar visse steder var 12 års ventetid på operationer. Jeg vil gerne give hr. Jørgen Tved ret i, at hvis det virkelig havde sin rigtighed, ville også jeg blive forarget herover. Men for at ingen nu skal gå fra denne debat og tro, at 12 års ventetid er noget, der er alment inden for sygehussektoren, vil jeg dog lige også til hr. Jørgen Tveds glæde og information oplyse ham om, at det var et tal, som er taget fra Bornholm. Det drejede sig om sterilisation, og det var baseret på, at man skulle operere i et omfang svarende til andet kvartal, hvor der i øvrigt var både arbejdsnedlæggelser og andre

indstillinger i sygehusvæsenet på Bornholm. Men jeg indrømmer, at det selvfølgelig er meget morsomt at komme med denne lille finte i denne forbindelse.

Jeg vil hellere brug et par minutter til at sige noget om en anden kategori af sygdomme, som jo også har været meget omtalt i den senere tid, bl.a. i forbindelse med indvielsen af Skejbsygehuset ved Århus og de afdelinger der, som især skulle tage sig af hjerteoperationer. Finansudvalget har forleden givet sin tilslutning til, at der gives en ekstra bevilling over en årrække på 35 mill. kr. til Rigshospitalet, hvor der har fundet en række drøftelser sted om brugernes, dvs. amtskommunernes muligheder for at indlægge på Rigshospitalet i større omfang, end tilfældet er nu, for at få foretaget hofte-, stær- og hjerteoperationer, for at kunne imødekomme dette øgede udbud. Jeg kan til glæde både for hr. Jørgen Tved og i øvrigt for resten af forsamlingen her oplyse, at der for øjeblikket foregår drøftelser med Århus Amt, med sygehuskommunerne i det jyske, som skal benytte Skejby Sygehus på tilsvarende måde, idet en sådan aftale naturligvis skal indebære brugerbetaling for de anlægs- og investeringsudgifter, der er foretaget på de pågældende afdelinger. Jeg kan i øvrigt også glæde med, at de måske lidt dramatiske betragtninger, der kom frem i forbindelse med selve indvielsen, om, at det var aldeles uansvarligt at flytte derud, af de pågældende læger og dem, der i øvrigt udtalte sig fra politisk hold, vistnok er blevet erkendt var lidt vel hastige, og de har altså ikke noget på sig.

Hr. Torben Lund fandt det urimeligt, at amterne ikke havde fået mulighed for at gennemføre ubegrænsede skattestigninger, og var nærmest lidt forarget over, at man fra regeringens side havde henvist dem til at gå lånevejen, som han ikke fandt var ansvarlig, når der var tale om drift.

Jeg vil gerne sige til hr. Torben Lund, at anvisningen om at gå lånevejen heller ikke drejer sig om driftsudgifterne – det ville jeg nok også finde var mindre ansvarligt. Der er udtrykkeligt gjort opmærksom på, at kommunerne skal lånefinansiere, hvis de vel at mærke ønsker det, til deres anlægsudgifter eller eventuelt til ekstraordinær indsats over for ventelisterne. Lånepuljen var på 600 mio. kr.,